

Nr 261.

Godkänd av första kammaren den 15 juni 1916.

Godkänd av andra kammaren den 15 juni 1916.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående kostnadsfri ledighet åt förste kontrollörerna vid sockerraffinaderierna i riket.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 27.)

Till Konungen.

Genom en den 25 april 1916 dagtecknad proposition, nr 214, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att vid sockerraffinaderi anställd förste kontrollör må av kontrollstyrelsen, där så finnes lämpligen kunna ske, beviljas ledighet under högst en månad för år med bibehållande av dagarvodet, men utan rätt till reseersättning i anledning av det avbrott i tjänstgöringen, som av sådan ledighet förorsakas.

På sätt av motiveringen framgår, skulle den avsedda semesterledigheten tillkomma endast förste kontrollörerna vid sockerraffinaderierna och bland dem åtnjutas av blott sådana, som förut under tillverkningsåret varit oavbrutet inkallade i tjänstgöring och beträffande vilka anledning ej föreläge till antagande, att tjänstgöringen komme att upphöra före tillverkningsårets utgång. Antalet förste kontrollörer, som skulle här komma i fråga, har uppgivits vara endast sex, och har årliga kostnaden för statsverket beräknats stanna vid ungefär 2,200 kronor.

Den sålunda ifrågasatta utgiften kan ju synas skäligen obetydlig. Huvudvikten i förevarande ärende får emellertid anses ligga mindre i berörda omständighet än i sakens principiella sida och de konsekvenser, ett bifall till propositionen synes kunna medföra för statsförvaltningen i övrigt.

Enligt bestämmelserna i 25 § förordningen angående beskattning av socker och i 26 § ordningsstadgan rörande sockerbeskattningen tillställas ifrågavarande befattningar på förordnande för ett år åt gången, nämligen för varje begynnande tillverkningsår. Om det ock enligt sakens natur ofta förekommer, att förordnandet upprepas för samma person, är detta dock ej på något sätt förutsatt. Anställningsformen är således synnerligen löslig, och dessa befattningshavare kunna icke jämföras med statens ordinarie tjänstemän. Efter riksdagens uppfattning skulle ett bifall till propositionen innebära ett frånträdande av de grundsatser, riksdagen hittills följt, då det gällt att bevilja semesterförmån åt personalen inom statens verk. Ett tillmötesgående i föreliggande fall skulle därför helt visst bliva betraktat såsom prejudicerande och framkalla krav på statsverket från annan personals sida. Följderna härav kunna i detta sammanhang icke överskådas.

Av nu anförda skäl har riksdagen icke kunnat bifalla Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition; vilket riksdagen härmed får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva.

Stockholm den 15 juni 1916.

Med undersätlig vördnad.